

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. VI. An viduo defunctæ uxoris fratris sive sororis filiam ducere fas sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

non sit intelligendum, respectu Dei, qui non cogebatur unum par hominum creare, cum sua potentia myriadas producere potuisset, sed ratione hominum creatorum, quos hæc necessitas urgebat, ut non nisi sorores ducere possent. Ad exemplum reliqua in sequentibus respondebimus. Nec quæcunque Abraham patravit, omnia sunt probanda & imitanda, cum patres non minus legem naturæ in multis obliti fuerint, ac Paulus Rom. VII. 7. Quod pluribus probatum invenimus *Dissert. 1. Sect. III. Cap. IV.* Conjunctionem cum sororis filia jure divino esse prohibitam, hic etiam satis probatum esse remur. Ut ergo non nimii scrupuli sine fundamento moveri debent, ita etiam non nimis extendendum jus dispensandi in gradibus, qui prohibiti sunt.

XVII. *Questio quinta* sequitur, An defunctæ socrus sororem ducere licitum? *Resp.* Quia socrus soror aliquo modo referri potest ad Lev. xviii. 12. ubi turpitudine sororis patris prohibetur, cum illa sit mihi instar matris, sicut cum Cypræo Frid. Balduinus judicavit, apud Dedeken. *Theol. Consil. Vol. III. L. III. Sect. 11. Tit. 3. Num. 17.* & Casp. Eras. Brochmandus *Syst. Theol. de Conjugio, Cap. IV. q. 44.* *Meliorum Theologorum sententia est, inquit, quod non liceat ducere defunctæ uxoris matris seu socrus sororem, Fundamentum sententiæ est, prohiberi Lev. xviii. v. 12. conjunctionem cum sorore Patris, qui est secundus gradus lineæ aequalis. Ea itaque lege interdicta sunt nuptiæ cum sorore socrus, quia socrus instar matris est. & honestas huic matrimonio contrariari videtur; Ideo, si res adhuc integra, illud matrimonium non facile permittendum. Negativam sententiam etiam inveni in Consiliis Theol. Wittenbergensibus.*

XVIII. *Questio sexta* est, An viduo defunctæ uxoris fratris sive sororis filiam ducere fas sit? Nonnulli affirmant, plures tamen negant. Et si leges, quas sumus interpretati, recta lance ponderemus, negativum responsum præferendum esse, liquebit. Cum enim maritus in unum corpus ac unam personam coalescat cum uxore sua, sequetur, uxoris propinquos etiam esse mariti propinquos. Ut enim sororem ducere non licet, ita nec uxoris sororis nec uxoris fratris conjunctio licita est; et si gravius crimen committat, qui cum sorore, quam qui cum uxoris sorore conjungitur. Quam propinqua mihi ergo est sororis filia, tam propinqua mihi etiam est uxoris sororis filia. At qui sororis filia interdicta censetur Lev. xvi. 11. ut *Quest. IV.* probatum dedimus; quandoquidem tam propinqua mihi
soro-

fororis filia est, quam propinqua mihi matris soror. Uti hæc mihi loco matris est, ita ego fratris sive fororis filia propinquus sum quasi loco patris. Ideoque indecorum est tale matrimonium. Et lex generalis com. 6. æque ad propinquas per affinitatem, ac ad propinquas per consanguinitatem referri debet.

XIX. Idem probatur ex com. 14. & Cap. xx. 20. Quo gradu enim affinitatis, uxor patruï conjuncta est filio ex mariti fratre genito, eodem etiam gradu filia ex sorore defunctæ uxoris edita, conjuncta est marito materteræ. Vetita igitur uxore patruï, ex lege reciprocationis, etiam uxoris fororis filiam vetitam esse oportet. Dispar ratio inter uxorem patruï, quæ in linea adscendente prohibetur, & loco matris est, ac gloris filiam, quæ in linea descendente, & loco filia est, urgeri nequit; cum ex hoc ratiocinio sequeretur, nec patris cum filia nuptias esse vetitas, eo quod filia sit in linea descendente. Fundamentum prohibitionum carnis propinquitas constituitur com. 6. Ita negative ad hunc casum responderunt Ecclesiæ Belgicæ & Gallicæ in variis Synodis, teste *Voetio Polit. Eccl. Par. 1. Tr. 1. Sect. 2. c. 4. q. 2. arg. 6.* item Melanchron, Zepperus, Junius, Joh. Gerhardus, Brochmandus, Fac. Theol. Lipsiensis An. 1627. Jenensis 1664. *apud Dedeck. in Append. ad vol. 3. Thes. conf. lib. 3. Sect. 2. Tit. 3.* & Wittenbergensis An. 1649. Voetius l. c. Maresius & J. Steinbergius, de hoc casu consulti; quemadmodum illud judicium in quibusdam Thesibus Theol. de *gradibus proximitatis* Th. xii. Maresius produxit. Walæus etiam in *Consiliis & Epist. pag. 372. sq.* Cui sententiæ accesserunt Celebres Juris Consulti, Ant. Matthæus, Carpzovius *Jurisp. consist. l. 11. Def. 92.* Brouwer de *jure Connub. l. 11. c. 15. §. 7.* qui monet, Illustriss. Ordines Holl. concessisse aliquando hujusmodi conjunctionem, sed postea melius & divinam legem & propriam constitutionem examinantes, eosdem Ordines tale conjugium alii negasse, ut Politicæ constitutioni contrarium.

XX. Nobiliss. Facultas Juridica Viadrina, istum casum dispensandi summo Magistratui potestatem competere, statuit, idque ob sequentia præcipue argumenta. i. quod in propinqui-
oribus gradibus ante legem datam Lev. 18. permixtæ sint nuptiæ, ut docent exempla Abrahami & Jacobi. Eam libertatem matrimonii restrictam per subsequutam legem. Quod ergo ante legem permissum, & per novam legem non prohibitum, hoc adhuc permissum esse. 2. juxta plurimorum doctorum sententiam Lev. 18. tantum prohibi-

tionem contineri personarum & non graduum; adeo ut quæ personæ ibi in linea collateralis non recensitæ, illæ nec censeantur prohibitæ. 3. Hoc in casu nec personam nec gradum similem prohiberi. 4. non esse hic identitatem sed disparitatem rationis. Siquidem omnes prohibitiones ex isto principio fluunt Lev. 18: 6. Quæ argumenta omnium oculis exponimus, ut videant quid in ejusmodi casu standum. Ad exempla ante Legem supra respondimus, quæ nobis neutiquam imitanda, cum non caruerint nævo. Secundum argumentum, personas tantum esse vetitas in Levitico, etiam non admittimus. Contrarium hactenus probavimus, & in sequentibus fusius probabimus. Tertium & 4. dubium satis solutum esse puto ex iis, quæ dicta sunt.

XXI. *Questio septima*, An alicui defunctæ uxoris dimidii fratris filiam ducere integrum sit? Si per dimidium fratrem consanguineus intelligatur, qui cum sorore ex eodem patre prognatus, decisa est hæc quæstio ex præcedenti, cum consanguineus frater & consanguinea soror pro fratre & sorore habeantur ex Lev. xvi 11. 9. 11. Si vero frater sit privignus ex aliis parentibus natus, conjunctio non habet difficultatem. Sub hac distinctione mihi videtur admittendum esse, quod negative respondit *Fac. Theol. Lipsiensis An. 1657.* apud *Dedeck. in Append. ad vol. 111. Conf. L. 3. sect. 2. Tit. 3. Num. 6.* Obiecit *seines vorigen Weibes stieffbrudern tochter geprahten künne?* Ubi procul dubio frater uxoris intelligitur, qui est mariti filius ex alia uxore, & privignus appellatur. Cum igitur conjugium cum sororis privigna licitum sit, etiam licitum erit cum privigni fratris filia. Sed vero cum consanguineæ sororis filia æque est illicitum ac cum germanæ filia. Atque ita ad hanc quæstionem de consanguineæ sororis filia negative respondit Consistorium Misnense apud *Dedeck. Conf. Th. vol. 3. Sect. 2. Tu. 3. Num. 14.*

XXII. *Questio Octava*, An viduæ liceat defuncti mariti consanguineæ sororis filio nubere? Respondet *Fac. Theol. Rostoch. An. 1575.* apud eundem *Ded. loc. modo citato Num. 16.* negando. Cui sententiæ etiam accedo, quia consanguinea soror in sacro Codice sororis titulo gaudet, & prohibita est. In ejusmodi casibus tamen circumstantiæ ponderandæ, an res adhuc integra, & ex ignorantia Legum ejusmodi matrimonium personæ elegerint. *Questio nona* sequitur, An mulieri nuptiæ cum patris consanguineæ sororis defunctæ marito sint licitæ? Resp. eas pugnare cum Legibus Mosaicis
Lev.